

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 128/2022
25.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Цакула и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву „TALIJA N&R“ ДОО Београд, Рада Неимара 49, кога заступа пуномоћник Радојко Р. Павловић, адвокат из ...,, за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 22 Уо 115/21 од 28.12.2021. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 25.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева предлаже преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда 22 Уо 115/21 од 28.12.2021. године, којим је одбачен његов захтев поднет на основу члана 23. став 3. Закона о управним споровима пре подношења тужбе, а којим је тражио одлагање извршења решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Вождовац број ...-...-...-...-.../... од 17.12.2021. године. Решењем Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Вождовац број ...-...-...-...-.../... од 17.12.2021. године одбијен је као неоснован захтев подносиоца за одложено плаћање дугованог пореза број ...-...-...-.../... од 22.06.2018. године и одлучено да изјављена жалба не одлаже извршење решења.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено. Према члану 17. истог закона, управни спор се покреће тужбом.

Одредбом члана 40. став 1. Закона о управним споровима прописано је да суд решава спор пресудом, а према одредбама чл. 25. до 32. истог закона, суд одлучује решењем у управном спору када се у законом предвиђеним случајевима тужба одбацује или се покренути поступак обуставља.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима прописано је да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Према ставу 2. овог члана закона, захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у спору пуне јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а према ставу 3. захтев се може поднети због повреде закона, другог прописа или општег акта или због повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решавање ствари.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о управним споровима, која се односи на одложно дејство тужбе, прописано је да тужба по правилу не одлаже извршење управног акта против кога је поднета. Ставом 2. овог члана закона прописано је да по захтеву тужиоца суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити а одлагање није противно јавном интересу нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци односно заинтересованом лицу. Према ставу 3. истог члана закона, странка из управног спора, изузетно, може тражити од суда одлагање извршења управног акта и пре подношења тужбе: 1) у случају хитности; 2) када је изјављена жалба која по закону нема одложено дејство, а поступак по жалби није окончан. Према ставу 4, о захтеву за одлагање извршења суд одлучује решењем најкасније у року од пет дана од дана пријема захтева из ст. 2. и 3. овог члана.

Из наведених законских одредби произлази да решењем које доноси применом члана 23. Закона о управним споровима, одлучујући о захтеву странке за одлагање извршења управног акта, Управни суд не одлучује о тужби којом је покренут управни спор и предмету тог спора, односно не одлучује о законитости управног акта који се тужбом оспорава. Стога, према ставу Врховног касационог суда, одлука Управног суда донета применом члана 23. Закона о управним споровима не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. став 1. Закона о управним споровима чије преиспитивање странка може тражити пред Врховним касационим судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства.

Како се захтевом за преиспитивање судске одлуке у конкретном случају не предлаже преиспитивање одлуке Управног суда донете по тужби, већ се захтевом тражи преиспитивање решења Управног суда 22 Уо 115/21 од 28.12.2021. године, којим је одбачен захтев подносиоца поднет на основу члана 23. став 3. Закона о управним споровима пре подношења тужбе, а којим је подносилац тражио одлагање извршења првостепеног решења донетог у управном поступку, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за подношење захтева за преиспитивање судске одлуке из члана 49. став 1. Закона о управним споровима, због чега је захтев недозвољен.

С обзиром на изложено, а на основу члана 53. став 1. Закона о управним споровима којим је прописано да ће Врховни касациони суд недозвољен захтев за преиспитивање судске одлуке одбацити решењем, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 25.02.2022. године, Узп 128/2022

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић